

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 27. februar 2018 satte Østre Landsret retten i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Anne Birgitte Fisker, Ejler Bruun og Cecilie Boel Winther (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

3. afd. kære nr. B-285-18:

Part 1 ApS og

Part 2

mod

Advokatnævnet

(advokat Jakob Skaarup Arrevad)

Ingen var mødt eller indkaldt.

Der fremlagdes kæreskrift af 9. februar 2018, hvorved **Part 1 ApS** og **Part 2** har kæret Københavns Byrets kendelse af 1. november 2017 (BS 46D-2429/2017) om sagsomkostninger.

Endvidere fremlagdes dommerens fremsendelsesbrev af 15. februar 2018 og udskrift af retsbogen indeholdende den kærede afgørelse.

Der fremlagdes tillige Procesbevillingsnævnets tilladelse af 8. februar 2018 til at kære afgørelsen.

Indkærede har ikke udtalt sig vedrørende kæren.

Byretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den trufne afgørelse.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagde landsretten følgende

K e n d e l s e :

Ved beslutning af 10. oktober 2017 afviste Københavns Byret de sager, som **Part 1 ApS** og **Part 2** havde anlagt mod Advokatnævnet. Københavns Byret traf i den forbindelse ikke afgørelse om sagsomkostninger. Det fremgår ikke af sagen, at Advokatnævnet forinden afgørelsen havde lejlighed til at fremsætte krav om sagsomkostninger.

Således som sagen foreligger oplyst for landsretten, lægges det til grund, at det beror på en ren forglemmelse, at byretten ikke traf afgørelse om sagsomkostninger i forbindelse med afvisningen af sagerne.

Efter retsplejelovens § 222 kan kendelser af procesledende karakter og beslutninger omgøres, når nye oplysninger foreligger, samt når retten i øvrigt finder det hensigtsmæssigt.

Retsplejelovens § 222 blev ændret ved lov nr. 260 af 8. juni 1979, hvorved bestemmelsen fik sin nuværende affattelse. Af betænkning nr. 698/1973 om behandling af borgerlige sager, der ligger til grund for lovændringen, fremgår på side 73 blandt andet:

”Til nr. 10.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 222 kan beslutninger, der ikke behøver at begrundes, samt kendelser af blot procesledende beskaffenhed omgøres, når nye oplysninger foreligger.

En videregående omgørelsesadgang følger af § 290, stk. 1, hvorefter de i § 283 og §§ 285-88 nævnte bestemmelser om bl. a. sammenlægning og adskillelse af borgerlige sager kan omgøres, når retten finder det hensigtsmæssigt.

Efter retsplejerådets opfattelse bør denne udvidede omgørelsesadgang gælde alle de i § 222 nævnte kendelser og beslutninger. Det foreslås derfor at ændre § 222, således at omgørelse også kan ske, når retten finder dette hensigtsmæssigt. Man har samtidig ved en ændret affattelse af § 222 tydeliggjort, at bestemmelsen gælder alle beslutninger...”

Landsretten finder på baggrund heraf, at byretten var berettiget til at omgøre sin beslutning om at slutte sagerne og tage stilling til påstanden om tilkendelse af sagsomkostninger, jf. principperne i retsplejelovens § 222.

Efter sagens forløb finder landsretten ikke grundlag for at ændre den af byretten herefter truffne afgørelse om sagsomkostninger, hvorfor byrettens afgørelse stadfæstes.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger stadfæstes.

Kæremålsomkostningerne ophæves.

Retten hævet.